

عارف کامل حضرت آیت الله نجابت (ره) در یک نگاه

مجدوب واصل و عارف کامل، حضرت آیت الله حاج شیخ حسنعلی نجابت شیرازی، شاگرد برجسته محضر عرفانی حضرت آیت الله سید علی قاضی طباطبایی تبریزی «ره» و حضرت آیت الله حاج شیخ محمد جواد انصاری همدانی، در سال ۱۲۹۶ هـ. ش در شیراز بدنیا آمدند...

مجدوب واصل و عارف کامل، حضرت آیت الله حاج شیخ حسنعلی نجابت شیرازی، شاگرد برجسته محضر عرفانی حضرت آیت الله سید علی قاضی طباطبایی تبریزی «ره» و حضرت آیت الله حاج شیخ محمد جواد انصاری همدانی، در سال ۱۲۹۶ هـ. ش در شیراز بدنیا آمدند.

تحصیلات ابتدایی را به طریق متعارف در شیراز گذرانده و پس از آن به فراگیری دروس حوزوی پرداخته و با اتمام مقدمات، در سن ۱۵ سالگی برای ادامه تحصیل عازم عتبات شدند. در نجف اشرف پس از گذراندن سطح، در مراتب عالی، معقول را نزد مرحوم آیت الله العظمی حاج شیخ علی محمد بروجرودی «ره» و فقه و اصول را نزد آیات عظام سید ابوالحسن اصفهانی «ره» و سید عبدالهادی شیرازی «ره» و سید ابوالقاسم خوبی «ره» گذراندند. در ۲۸ سالگی به درجه اجتهاد نائل آمدند. عمده اجازات ایشان از اساتید فوق الذکر بود.

مرحوم آیت الله نجابت پس از بازگشت از نجف به شیراز، علاوه بر فعالیت‌های حوزوی و پرورش شاگردان در دو بعد علمی و معنوی، همراه با شهید دستغیب «ره» علیه نظام طاغوتی پهلوئی دست به مبارزه زدند. همزمان با فوت آیت الله بروجرودی «ره» و شروع نهضت امام خمینی «ره» در سال ۱۳۴۰، با دل و جان در خدمت نهضت ایشان قرار گرفتند و با این اعتقاد که عشق به امام خمینی «ره» عشق به امام زمان (ع) و عشق به خداست، به ترویج و تبلیغ مرجعیت و رهبری امام خمینی «ره» همت گماردند و دست پنهان مبارزات روحانیت شیراز قبل از انقلاب، و ملجأ و مرجع نیروهای حزب الله بعد از انقلاب بودند.

ایشان از همان اوایل ورود به نجف اشرف، به توصیه حضرت آیت الله قاضی «ره» بنای رفاقت محکمی با مرحوم شهید آیت الله دستغیب گذاشتند که پس از فوت آیت الله قاضی «ره» در محضر عرفانی حضرت آیت الله انصاری «ره» و از آن پس تا زمان شهادت مرحوم شهید دستغیب «ره» این رفاقت و پیوند، محکم و پا برجاست. هم اکنون نیز مرقد مبارک هر دو بزرگوار، در کنار یکدیگر، در بقعه امامزاده سید محمدبن موسی (ع) در شیراز قرار دارد.

مرحوم آیت الله نجابت علاوه بر فعالیت‌های علمی و سیاسی، خدمات مهمی را در جهت احیای اسلام ناب محمدی (ص) در شهر شیراز انجام دادند که مهمترین آنها تأسیس حوزه عملیه معنوی بزرگ و پر برکتی است که بنام فرزند شهید ایشان، که در جبهه آبادان به لقاء الله پیوست، «ره» حوزه علمیه شهید محمد حسین نجابت نام گرفته و فضیلتی زیادی را در بعد علمی و معنوی و در خط امام پرورنده و شهدای بسیاری را نیز تقدیم انقلاب نموده است. ایشان در این حوزه علاوه بر تدریس ادبیات، منطق، فلسفه، کلام، تفسیر، فقه و اصول در سطوح عالی، در دو بعد عرفان نظری و عملی به تربیت شاگردان همت گماشتند. از حضرت ایشان آثار منتشره و غیر منتشره زیادی بجا مانده است که کتب «ره» بصائر یا قرآن و اهل بیت، کلمه طویه، توحید، کلمه عشق، حدیث سرو، شرح دعای رجبیه، ولایت شرعیه مطلقه فقیه، شرح زیارت شعبانیه، و دهها اثر مکتوب و صدها درس مضبوط دیگر از آن جمله است.

اما با این همه، و علیرغم اینکه توان و درجات علمی ایشان زبانزد خاص و عام بود، نه تنها به دنبال ریاست دنیوی نرفت بلکه همه علوم اعم از منقول و معقول و مأنوسه و غریبه را جز به چشم مقدمه ننگریست و عمر پر برکتش را جز در راه توحید سپری نساخت و به غیر از ورود در سر ربوبی و لقای دوست به چیزی نیندیشید و استقامت و پایمردیش در عشق ربوبی باعث شد که جذبات حق نه تنها مجرد از ماده بلکه مجرد از صورت را نیز ملکه ایشان گرداند و به آنجا برسد که همنوا با حافظ نغمه سر دهد:

بعد از این نور به آفاق دهم از دل خویش

که به خورشید رسیدیم و غبار آخر شد

سرانجام ایشان در بهمن ۱۳۶۸ در شب شهادت امام علی النقی (ع) جان عاریت را تسلیم دوست کرده به لقاء الله پیوست. به هر حال این مقال را وسعت، و این قائل را صلاحیت توصیف مقامات و کمالات آن حضرت نیست.

برگرفته از کتاب خدامحوری تألیف دکتر قاسم کاکایی